

[Grove]

en positiv forhandling om dette lovforslag, så håber jeg, det betyder, at den er mere positiv, end sidst vi forhandlede om det.

Hr. Stavad kan måske have ret i, at der kan være vanskelige lodsejere, men mon ikke også vi i denne sag må sige, at det er regeringen, der er lidt vanskelig. Når man nu to gange er kommet med dette lovforslag og har erfaret folketingets stilling på dette område, synes jeg egentlig, man tredje gang skulle have taget lidt hensyn til de indvendinger, der blev fremsat på det tidspunkt, således at der var en positiv vilje fra regeringens side til at imødekomme nogle af de ting, vi har fremhævet. At genfremsætte lovforslaget uændret tyder ikke på megen positiv vilje fra regeringens side.

Ernst Schmidt (FP):

Jeg skal ikke kunne sige, hvor mange gange dette lovforslag har været til behandling her i tinget. Jeg kan bare sige, at det er tredje gang, jeg skal være ordfører vedrørende forslaget, så jeg kender det meget godt. I ministerens fremsættelse står der, at allerede jernbaneforordningen af 1845 foreskrev, at man skulle »tage under overvejelse« – disse overvejelser er altså pågået siden. Det skinner igennem i de bemærkninger til jernbaneforordningen, som jeg citerede før, at gennemførelse af sådanne regler nok allerede i 1845 ikke har været forordningens forfattere fremmed, men man blev dog stående ved kun at pålægge myndighederne en pligt til at virke for en fornuftig mageskifteordning.

Nu er vi altså meget langt, som det er blevet sagt, med hele vores vejplanlægning. Der kan for mig at se kun være tale om at rette småveje ud herefter. Jeg mener, at dette lovforslag er et ganske voldsomt indgreb i dispositionsretten for landmænd, og jeg har heller ikke – og fremskridtspartiet har heller ikke – ændret indstilling.

For at sige det rent ud: jeg troede faktisk, det lovforslag var jordet.

Margrete Auken (SF):

Jeg har den store ære at være førstegangstaler vedrørende dette lovforslag og kan derfor sige med nyhedens interesse, at SF som sædvanlig agter at støtte det.

Jeg vil godt have lov til at knytte et par bemærkninger til nogle af de foregående talere. Især er jeg meget overrasket over hr.

Ivar Hansens påstand om, at forslaget kommer for sent. Jeg har forstået det derhen, at jeg nu kan indgå en alliance med hr. Ivar Hansen om, at der ikke skal bygges flere veje i synderligt omfang. Så skal jeg sikre, at vi kan lave nogle gode, nye, spændende alliancer i folketingssalen her. Hvis der oven i købet dertil kommer, at hr. Ivar Hansen vil begynde at beskytte landbrugsjorden, så man ikke eksproprierer til veje, som man tidligere har gjort det, synes jeg også, det er vældig fint. Det må vi også kunne lave en alliance om. Jeg synes, vi skal beskytte landbruget dér i stedet for at give det anledning til den griskhed, der lægges for dagen, når det drejer sig om naturområder.

Jeg forstår ikke hr. Ivar Hansens bekymring over, at naturinteresserne er blevet varetaget. Mig bekendt er de alle sammen i knæ i øjeblikket på grund af en fej regering.

Forslagets tvangsjordfordeling synes jeg er en god idé. Hvis jeg nu havde haft et stykke elegant beliggende jord nede ved Fejbroerne og jeg kunne have fået det hele til at gå i agurk ved at nægte jordfordeling, så havde jeg nægtet det. Jeg må slutte med at sige, at det kan vi jo ikke have, og derfor går jeg ind for lovforslaget.

Lone Dybkjær (RV):

Ligesom den forrige ordfører, fru Margrete Auken, har jeg også den udsøgte fornøjelse at være førstegangstaler vedrørende dette lovforslag. Jeg skal sådan set blot henvise til, hvad det radikale venstre tidligere har sagt om den sag. Hovedkonklusionen af det tidligere sagte er, at vi har en positiv holdning til lovforslaget, men vor endelige stillingtagen vil afhænge af udvalgsarbejdet og de oplysninger, der kommer frem dér.

Bollmann (CD):

Lovforslaget har været behandlet flere gange før, selv om det efterhånden er ved at være et stykke tid siden.

Princippet om at sikre en rimelig fordeling af jorden til de berørte landbrugsejendomme i de tilfælde, der er omfattet af loven, kan vi godt tilslutte os, men det forekommer mig, at der nu er gået så lang tid, og at der er indarbejdet en sådan praksis, at tiden er ved at være forpasset.